

18.

- Să stai călare ți-ar șede mai bine...
- Călare vrei ? Așază-te pe mine !
- M-aș așeza mai bine pe-un măgar.
- Nu cred că ai în spate vreun samar.
- Măgarul uneori îți trage-o labă...
- N-am mai văzut o mai țăfnoasă gloabă !
- Iubita mea, n-aș vrea să-ți fiu povară
- Mi-ești scumpă mult mai mult ca o comoară.
- A ! Vrei să mă răpești, ca un tâlhar ?
- Nici n-am văzut asemenea coțcar !
- Coț-care vrei să te mai îmblânzească ?
- Toți proștii vor mereu să se fălească !
- Zbori prea încet, frumoasă turturică,
- Te-o prinde un erete, cum mi-e frică.
- Mai bine un erete decât tine !
- Ai poftă, viespe, să-ți bați joc de mine ?
- Am ac de tine, viespe dacă sunt.
- Îți smulg eu acul, cred că e mărunț.
- Mi-l smulgi ? Dar crezi că poate să se vadă ?
- Oricare viespe-și are acu-în coadă !
- Se poate, însă eu îl am pe limbă.
- Dar limba uneori se mai și plimbă...
- Cum te-ai plimbat și tu, venind la mine.
- Destul cu mojicia : mergi cu bine !
- Dar acu-atunci cum vrei să ți-l găsești ?
- Cu neamul meu, fetițo, mă mândresc.
- Da ? Să te-încerc, cu mâna mea vioaie !
(*Îi trage o palmă.*)
- Așa ? Te iau îndată la bătaie !
- A ! Ești desprins cu-aceste obiceiuri ?
- Nu-i nobil cine bate o femeie !
- Și, dacă nu ești nobil, n-ai blazon !
- Am să-ți aduc o bătă, ca plocon.
- N-ai blazon o creastă de cocoș ?
- A ! Vrei să-mi fii găină ? Mă descoși ?
- Găină ? Ție ? Croncăni ca o cioară !
- Fetițo dragă, vorba ți-o măsoară !
- Așa vorbesc, când văd un caraghios ...
- Ce caraghios ? Vorbește mai frumos !
- Dar unde-i caraghiosul ? Mi-l arată !
- Iată-l !
- Hai, mi-l arată !
- Dă-mi o oglindă. Ți-l arăt pe dată !
- De mine-i vorba ?
- Vai cum ai ghicit ? Nu te știam așa de mucalit !
- Eu cred că-aș fi prea tânăr pentru tine...
- Un tânăr ofilit, se vede bine.
- M-au ofilit necazurile...
- Crezi ?
- Să știi că n-ai să-mi scapi, cum ai să vezi.
- De mai rămâi, e vai de capul tău.